

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ

(έντυπώσεις ἐκ τινος σχολικῆς ἐκδόσεως)

ὦ μέγα ἄνερ, πόσον θαυμαστὸν καὶ οὐράνιον εἶναι τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον κέκτησαι ! Πόσον θεῖον καὶ ἱερὸν εἶναι τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐξασκεῖς ! Πλὴν φεῦ καὶ πόσας πικρίας δὲν γεύεσαι . . .

Ὁ κόσμος ὅλος εἰς Σὲ ὀφείλει τὸ πᾶν καὶ ὁμως... πόσον ὀλίγον τὸ γνωρίζει !.. Σὺ εἶσαι ὁ ποιὼν τοὺς ἄλλους εὐτυχεῖς, ἐνῶ Σὺ δυστυχεῖς πολλάκις...

Σὺ εἶσαι ἡ λαμπάς, ἣτις εἰς τὸ σκοτεινὸν περιβάλλον διαχέει τὸ γλυκὺ τῆς φῶς, ἐν ᾧ αὐτὴ τίκεται.

Οἷα θαυμαστὴ ἐγκαρτέρησις ! Οἷα χριστιανικὴ μεγαλοψυχία ! Οἷα τοῦ κόσμου ἀγνωμοσύνη ἀφ' ἐτέρου !..

ὦ κόσμε ἀχάριστε ! Ποῦ αἱ τιμαί, τὰς ὁποίας ἀπονέμεις εἰς τὸν διδάσκαλόν σου; Ποῦ οἱ ἀδριάντες, τοὺς ὁποίους πρὸς τιμὴν του ἐγείρεις; Ποῦ καὶ τὰ ἐλάχιστα ἔστω τεκμήρια, τὰ διατρανοῦντα τὴν πρὸς αὐτὸν ὑπόληψίν σου;

Οὐδαμοῦ, οὐδαμοῦ, συναντῶ τοιαῦτα καὶ ὁμως αὐτὸς περισσότερον παντὸς ἄλλου εἶνε ἄξιος τῶν τοιούτων.

Χαίρεις νεανία ὅτι εἰσῆλθες εἰς τὸν κόσμον διὰ τῶν γονέων σου, εὐγνωμονεῖς αὐτούς, μόνον καὶ μόνον, διότι σὲ ἔφεραν εἰς τὸν κόσμον, ὅπως ἀπολαύσῃς τὰς προσκαίρους τούτου ἡδονάς· καὶ ὁ διδάσκαλος; Οὔτε κἂν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Καὶ ὁμως ἄνευ αὐτοῦ, τί νομίζεις ὅτι θὰ ἦσο; Γνωρίζεις; Θὰ ἦσο..... κτῆνος.

Αἱ ὀρέξεις, ὁ βίος καὶ τὰ ἔργα σου πάντα θὰ ἦσαν κτηνώδη.

Ἄνευ αὐτοῦ ἀληθεῖς ἀπολαύσεις καὶ στιγμαὶ εὐδαιμονίας δὲν θὰ ἀπέκτας.

Αἱ νομιζόμεναι ὑπὸ σοῦ ὡς ἀπολαύσεις, βραδύτερον θὰ ἐννόεις, τί εἶδους ἀπελαύσεις ἦσαν ἐκεῖναι. Καὶ τοὺς χρυσοπτέρους ὀνείρους, τοὺς ὁποίους ἄνευ τούτου θὰ ἐκυνήγεις, συλλαμβόνων αὐτοὺς θὰ ἐβλεπες ὅτι ἦσαν ἀπλῶς ἔρπετὰ δυσειδῆ καὶ σκώληκες τῆς φθορᾶς. Καὶ θὰ ἀπεστρέφεσο τὸν κόσμον...

Ἡ μόλις τότε ἀρχομένη ζωὴ σου θὰ σοὶ ἐπέφερεν ἀηδίαν, ἥτις θὰ σὲ καθίστα ἀνίκανον νὰ ἐξακολουθήσῃς τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, ἥτις ἄνευ τοῦ διδασκᾶλου φαίνεται σκοτεινὴ καὶ δύσβατος.

Ὁ διδάσκαλος ὁμως εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις θὰ σοῦ ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμούς.

Ὁ Διδάσκαλος εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις θὰ σοὶ ὑποδείξῃ, τίς εἶναι ἡ ἀληθὴς ἀπόλαυσις καὶ ἡ πραγματικὴ εὐδαιμονία, τὴν ὁποίαν εἶναι δυνατόν νὰ ἀπολαύσῃ τις ἐν τῷ ἐφημέρῳ τούτῳ βίῳ.

Ὁ διδάσκαλος εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις θὰ σὲ διδάξῃ νὰ διακρίνῃς τὸ ψευδὲς ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς· τὸ πλαστὸν ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ.

Αὐτὸς εἶνε ὁ ἰατρός, ὅστις θεραπεύει τὸν πνευματικῶς νοσοῦντα μεταγγίζων εἰς αὐτόν τὸ ἰδίον του αἷμα !..

ὦ κόσμε, κόσμε ! Διατὶ πρὸς τοιοῦτον ἄνδρα, τοσοῦτον ἀγνωμόνως φέρεσαι;

Αὐτὸς δέ; οὔτε κἂν μνησικακεῖ. Ἀναδιδαζόμενος ὑπεράνω τῶ γνῖνων ἐξακολουθεῖ τὸ θεῖόν του ἔργον, πρὸς ἓνα καὶ μόνον ὑψηλὸν σκοπὸν ἀποβλέπων· πῶς νὰ ὠφελήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα !

ὦ μέγα ἄνερ, σὲ θαυμάζω !

Ἄντ. Κατζουρός

*) Ἐν τῷ Πύργῳ τῶν Αἰθινῶν εἶχον κατασφύγει 336, ὧν οἱ 136 ὀπλῖται, ἐν τῷ πύργῳ τῆς «Ἐθελᾶς» 3,600, ὧν οἱ 600 ὀπλῖται καὶ ἐν τῇ μονῇ «Τοπλοῦ» 1,200.